

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลสมเด็จ
เรื่อง ตลาด พ.ศ. 2551

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลธรรมดิ่ง
เรื่อง ตลาด พ.ศ. 2551

หลักการ

เพื่อปฏิบัติการควบคุมกิจการตลาดให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข

พ.ศ. 2535

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ได้ประกาศใช้บังคับ และให้ยกเลิกพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช 2484 จึงเห็นสมควรทำการแก้ไขปรับปรุงเทศบัญญัติ เรื่อง ตลาด สถานที่จำหน่ายอาหาร และสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ. 2546 ในส่วนที่เกี่ยวกับตลาด ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และกฎกระทรวง ว่าด้วยสุขลักษณะของตลาด พ.ศ. 2551 เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลตลาด โดยกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับที่ตั้ง เนื้อที่ แผนผัง สิ่งปลูกสร้างและสุขลักษณะการจัดสถานที่ การวางสิ่งของและอื่นๆ เกี่ยวกับการดำเนินกิจการตลาด เวลาเปิดและเวลาปิดตลาด ข้อกำหนดสำหรับประเภทตลาด วิธีการเพื่อให้ผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลรักษาความสะอาดเรียบร้อยภายในตลาดให้ถูกต้องตามสุขลักษณะและอนามัย การจัดให้มีที่รวบรวมหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยการระบายน้ำ การระบายอากาศ การจัดให้มีการป้องกันมิให้เกิดเหตุรำคาญและการป้องกันการระบาดของโรคติดต่อและวิธีให้ผู้ขายและผู้ช่วยขายของในตลาดปฏิบัติให้ถูกต้อง เกี่ยวกับการรักษาความสะอาดบริเวณที่ขายของ สุขลักษณะส่วนบุคคลและสุขลักษณะในการใช้กรรมวิธี การจำหน่าย ทำ ประกอบ ปิ้ง แกะหรือสะสมอาหารหรือสินค้าอื่นรวมทั้งการรักษาความสะอาดของภาชนะ น้ำที่ใช้ และของใช้ต่างๆ ตลอดจนหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการขออนุญาต ใบแทนใบอนุญาตและอัตราค่าธรรมเนียม ซึ่งการดำเนินการดังกล่าว มาตรา 34 มาตรา 35 มาตรา 37 มาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 58 มาตรา 63 และมาตรา 65 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 บัญญัติให้ออกเป็นข้อกำหนดท้องถิ่น จึงจำเป็นต้องตราเทศบัญญัตินี้

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลสมเด็จ

เรื่อง ตลาด พ.ศ. 2551

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลสมเด็จ ว่าด้วย ตลาด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 60 (2) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติม โดยมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2510 ประกอบกับมาตรา 35 มาตรา 37 มาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 58 และมาตรา 63 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 เทศบาลตำบลสมเด็จ โดยความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลสมเด็จและ โดยความเห็นชอบของผู้ว่าราชการจังหวัดกาฬสินธุ์ จึงตราเทศบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 เทศบัญญัตินี้เรียกว่า "เทศบัญญัติเทศบาลตำบลสมเด็จ เรื่อง ตลาด พ.ศ. 2551"

ข้อ 2 เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับได้เมื่อประกาศไว้โดยเปิดเผยที่สำนักงานเทศบาลตำบลสมเด็จ แล้วเจ็ดวัน

ข้อ 3 นับแต่วันที่เทศบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ ให้ยกเลิก เทศบัญญัติเทศบาลตำบลสมเด็จ เรื่อง ตลาด สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ. 2546 เฉพาะ ข้อ 5 ข้อ 6 และข้อ 7

บรรดาเทศบัญญัติ กฎ ข้อบังคับ ระเบียบและคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วใน เทศบัญญัติ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ 4 ในเทศบัญญัตินี้

"อาคาร" หมายความว่า ดึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สร้างขึ้น อย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

"ตลาด" หมายความว่า สถานที่ซึ่งปกติจัดไว้ให้ผู้ค้าใช้เป็นที่ยุมนุมเพื่อจำหน่ายสินค้าประเภท สัตว์ เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ หรืออาหารอันมีสภาพเป็นของสด ประกอบหรือปรุงแล้วหรือของเสี้ยว ทั้งนี้ ไม่ว่าจะ มีการจำหน่ายสินค้าประเภทอื่นด้วยหรือไม่ก็ตาม และหมายความรวมถึงบริเวณซึ่งจัดไว้สำหรับให้ผู้ค้าใช้เป็น ที่ชุมนุมเพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทดังกล่าวเป็นประจำหรือเป็นครั้งคราว หรือตามวันที่กำหนด

"อาหารสด" หมายความว่า อาหารประเภทสัตว์ เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ และของอื่นๆ ที่มีสภาพ เป็นของสด

"อาหารแปรรูป" หมายความว่า อาหารสดที่แปรรูป ทำให้แห้ง หรือหมักดอง หรือในรูปอื่นๆ รวมทั้งที่ใช้สารปรุงแต่งอาหาร

"อาหารประเภทเนื้อสัตว์ชำแหละ" หมายความว่า อาหารสดประเภทเนื้อสัตว์หรือเนื้อสัตว์ที่มี การชำแหละ ณ แห่งจำหน่ายสินค้า

"อาหารประเภทปรุงสำเร็จ" หมายความว่า อาหารที่ได้ผ่านการทำ ประกอบหรือปรุงสำเร็จ พร้อมทั้งจะรับประทานได้ รวมทั้งของหวานและเครื่องดื่มชนิดต่างๆ

“สุขาภิบาลอาหาร” หมายความว่า การจัดการและควบคุมปัจจัยต่างๆ เพื่อให้อาหารสะอาดปลอดภัยจากเชื้อโรค และสารเคมีที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของผู้บริโภค เช่น อาหาร ผู้สัมผัสอาหาร สถานที่ทำ ประกอบปรุง และจำหน่ายอาหาร ภาชนะ อุปกรณ์ สัตว์และแมลงที่เป็นพาหะนำโรค

“การล้างตลาดตามหลักการสุขาภิบาล” หมายความว่า การทำความสะอาดตัวอาคาร แหงขายของในตลาด พื้น ผืน เพดาน รางระบายน้ำ ห้องน้ำ ห้องส้วม และบริเวณต่างๆ รอบอาคารตลาดให้สะอาดปราศจากสิ่งปฏิกูล มูลฝอย หยากไข่ ฟืนธูปธอง คราบสกปรกและอื่นๆ รวมทั้งให้มีการฆ่าเชื้อโรคและกำจัดสัตว์พาหะนำโรค ทั้งนี้ สารเคมีที่ใช้ต้องไม่มีผลกระทบต่อระบบน้ำบาดาลเสียของตลาด

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลเสมอ

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่จากรัฐมนตรีตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และตามเทศบัญญัติ

ข้อ 5 ห้ามมิให้ผู้ใดจัดตั้งตลาด เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

การเปลี่ยนแปลง ขยาย หรือลดสถานที่หรือบริเวณที่ใช้เป็นตลาดภายหลังจากที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ออกใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดตามวรรคหนึ่งแล้ว จะกระทำได้อีกเมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ความในข้อนี้มีให้บังคับแก่กระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนท้องถิ่นหรือองค์การของรัฐที่ได้จัดตั้งตลาดขึ้นตามอำนาจหน้าที่ แต่ในการดำเนินการจัดการตลาดจะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และเทศบัญญัติเช่นเดียวกับผู้รับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งด้วย และให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขเป็นหนังสือให้ผู้จัดตั้งตลาดตามวรรคนี้ปฏิบัติเป็นการเฉพาะรายก็ได้

ข้อ 6 ตลาดแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

(1) ตลาดประเภทที่ 1 ได้แก่ ตลาดที่มีโครงสร้างอาคาร และมีลักษณะตามที่กำหนดไว้ในส่วนที่ 1

(2) ตลาดประเภทที่ 2 ได้แก่ ตลาดที่ไม่มีโครงสร้างอาคาร และมีลักษณะตามที่กำหนดไว้ในส่วนที่ 2

ข้อ 7 ที่ตั้งของตลาดต้องอยู่ห่างไม่น้อยกว่า 100 เมตร จากแหล่งที่ก่อให้เกิดมลพิษ ของเสีย โรงเลื่อยสัตว์ แหล่งโสโครก ที่กำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย อันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัย เว้นแต่จะมีวิธีป้องกันซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขได้ให้ความเห็นชอบแล้ว

ส่วนที่ 1

ตลาดประเภทที่ 1

ข้อ 8 ตลาดประเภทที่ 1 ต้องมีส่วนประกอบของสถานที่และสิ่งปลูกสร้าง คือ อาคาร สิ่งปลูกสร้างสำหรับผู้ขายของ ที่ชนถ่ายสินค้า ห้องส้วม ที่ปัสสาวะ ที่เก็บรวบรวม หรือที่รองรับมูลฝอย และที่จอดรถตามที่กำหนดไว้ในส่วนนี้

ข้อ 9 อาคารสิ่งปลูกสร้างสำหรับผู้ขายของต้องมีและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

(1) ถนนรอบอาคารตลาดกว้างไม่น้อยกว่า 4 เมตร และมีทางเข้าออกบริเวณตลาด กว้างไม่น้อยกว่า 4 เมตร อย่างน้อยหนึ่งทาง

(2) ตัวอาคารตลาดทำด้วยวัสดุถาวร มั่นคง และแข็งแรง

(3) หลังคาสร้างด้วยวัสดุทนไฟ และแข็งแรงทนทาน ความสูงของหลังคาดังกล่าวต้องมีความเหมาะสมกับการระบายอากาศของตลาดนั้น

(4) พื้นทำด้วยวัสดุถาวร แข็งแรง ไม่ดูดซับน้ำ เรียบ ล้างทำความสะอาดง่าย ไม่มี น้ำขังและไม่ลื่น

(5) ทางเดินภายในอาคารมีความกว้างไม่น้อยกว่า 2 เมตร

(6) เครื่องกันหรือสิ่งกีดขวางทำด้วยวัสดุถาวร และแข็งแรง สามารถป้องกันสัตว์ เช่น สุนัข มิให้เข้าไปในตลาด

(7) การระบายอากาศภายในตลาดเพียงพอ เหมาะสม และไม่มีกลิ่นเหม็นฉุน

(8) ความเข้มของแสงสว่างในอาคารตลาดไม่น้อยกว่า 200 ลักซ์

(9) แสงจำหน่ายสินค้าประเภทอาหารทำด้วยวัสดุถาวร เรียบ มีความลาดเอียง และทำความสะอาดง่าย มีความสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า 60 เซนติเมตร มีพื้นที่ไม่น้อยกว่า 1.5 ตารางเซนติเมตร และมีทางเข้าออกสะดวก โดยมีที่นั่งสำหรับผู้ขายของแยกออกจากแผง

(10) น้ำประปาหรือน้ำสะอาดแบบระบบท่ออย่างเพียงพอสำหรับล้างสินค้าหรือ ล้างมือ ทั้งนี้ ต้องวางท่อในลักษณะที่ปลอดภัย ไม่เกิดการปนเปื้อนจากน้ำโสโครก ไม่คิดหรือเก็บค่าบริการ ใช้น้ำเสียหรือสิ่งปฏิกูลโดย

(ก) มีที่ล้างอาหารสดอย่างน้อย 1 จุด และในแต่ละจุดจะต้องมีก๊อกน้ำไม่น้อยกว่า 3 ก๊อก กรณีที่มีแผงจำหน่ายอาหารสดตั้งแต่ 30 แผงเศษของ 30 แผง ถ้าเกิน 15 แผง ให้ถือเป็น 30 แผง

(ข) มีก๊อกน้ำประจําแผงจำหน่ายอาหารประเภทเนื้อสัตว์จําแต่ละ และแผง จำหน่ายอาหารประเภทปรุงสำเร็จ

(ค) มีที่เก็บสำรองน้ำ....

(ค) มีที่เก็บสำรองน้ำในปริมาณเพียงพอและสะดวกต่อการใช้ กรณีที่มีแผงจำหน่ายอาหารสดตั้งแต่ 50 แผงขึ้นไป ต้องจัดให้มีน้ำสำรองอย่างน้อย 5 ลูกบาศก์เมตรต่อจำนวนแผงจำหน่ายอาหารสดทุก 100 แผง เศษของ 100 แผง ถ้าเกิน 50 แผง ให้ถือเป็น 100 แผง

(11) ระบบบำบัดน้ำเสียหรือน้ำทิ้ง และทางระบายน้ำตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ทั้งนี้ ให้มีตะแกรงคัดมูลฝอยและบ่อดักไขมันด้วย

(12) การติดตั้งระบบการป้องกันอัคคีภัยตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและติดตั้งไว้ในบริเวณที่เห็นได้ง่าย

ความใน (1) และ (5) มิให้ใช้บังคับกับตลาดที่จัดตั้งขึ้นก่อนวันที่กฎกระทรวงฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2542) ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ใช้บังคับ และมีข้อจำกัดเรื่องพื้นที่ซึ่งไม่อาจจัดให้มีถนนรอบอาคารตลาดสด ทางเข้าออกบริเวณตลาด และทางเดินภายในอาคารตามที่กำหนดได้

ข้อ 10 ต้องจัดให้มีที่ขนถ่ายสินค้าตั้งอยู่ในบริเวณหนึ่งบริเวณใดโดยเฉพาะ มีพื้นที่เพียงพอสำหรับการขนถ่ายสินค้าในแต่ละวัน และสะดวกต่อการขนถ่ายสินค้าและการรักษาความสะอาด

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับตลาดที่จัดตั้งขึ้นก่อนวันที่กฎกระทรวง ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2542) ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ใช้บังคับ และมีข้อจำกัดเรื่องพื้นที่ซึ่งไม่อาจจัดให้มีที่ขนถ่ายสินค้าตามที่กำหนดได้

ข้อ 11 ต้องจัดให้มีห้องส้วม ที่ปัสสาวะและอ่างล้างมือตามแบบและจำนวนที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร และตั้งอยู่ในที่เหมาะสมนอกตัวอาคารตลาด หรือในกรณีที่อยู่ในอาคารตลาดต้องแยกเป็นสัดส่วนโดยเฉพาะ มีผนังกันโดยไม่ให้มีประตูเปิดสู่บริเวณจำหน่ายอาหาร โดยตรง

ข้อ 12 ต้องจัดให้มีที่เก็บรวบรวมหรือรองรับมูลฝอย ตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ตั้งอยู่นอกตัวอาคารตลาดและอยู่ในพื้นที่ที่รถเก็บขนมูลฝอยเข้าออกได้สะดวกมีการปกปิดและป้องกันไม่ให้สัตว์เข้าไปคุ้ยเขี่ย ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น โดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข เห็นชอบว่าเหมาะสมกับตลาดนั้น

ข้อ 13 ต้องจัดให้มีที่จอดรถยานพาหนะอย่างเหมาะสมตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ส่วนที่ 2

ตลาดประเภทที่ 2

ข้อ 14 ตลาดประเภทที่ 2 ต้องจัดให้มีสถานที่สำหรับผู้ขายของ ห้องส้วม ที่ปัสสาวะ อ่างล้างมือ และที่เก็บรวบรวมหรือรองรับมูลฝอย ตามที่กำหนดไว้ในส่วนนี้

ข้อ 15 สถานที่สำหรับผู้ขายของต้องมีและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสัญลักษณ์ดังต่อไปนี้

(1) ทางเดินภายในตลาดมีความกว้างไม่น้อยกว่า 2 เมตร

/(2) บริเวณสำหรับผู้ขาย...

(1) บำรุงรักษาโครงสร้างต่างๆ ของตลาด ให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดีตลอดเวลา เช่น ตัวอาคาร พื้น พื้นทผาน แฉงจำหน่ยสนค้ำ ระบบนำบักน้ำเสยหรือน้ำท้ง และทางระบายน้ำ อุปกรณ์ต่างๆ เช่น สายไฟ หลอดไฟ พัดลม ก๊อกรน้ำ ท่อน้ำประปา และสาธารณูปโภคอื่น

(2) จัดให้มีการเก็บกวาดมูลฝอยบริเวณตลาด และดูแลความสะอาดของตระแกรง คักมูลฝอย บ่อคักไขมัน ระบบนำบักน้ำเสยหรือน้ำท้ง และทางระบายน้ำ มิให้มกกลิ่นเหม็นเป็นประจำทุกวัน และดูแลที่เก็บรวบรวมหรือที่รองรับมูลฝอยให้ถูกสุขลักษณะเสมอ

(3) ดูแลห้องส้วม ที่ปัสสาวะและอ่างล้างมือให้อยู่ในสภาพที่สะอาด ใ้การได้ดี และเปิดให้ใช้ตลอดเวลาที่เปิดตลาด

(4) จัดให้มีการล้างทำความสะอาดเป็นประจำทุกวัน โดยเฉพาะแฉงจำหน่ย อาหารสด และแฉงจำหน่ยอาหารประเภทเนื้อสัตว์ชำแหละ และมีการล้างตลาดตามหลักการสุขาภิบาล อย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง ในกรณีที่มีการระบาดของโรคติดต่อ เจ้าหน้าที่งานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของ เจ้าพนักงานสาธารณสุข อาจแจ้งให้มีการล้างตลาดตามหลักการสุขาภิบาลมากกว่าเดือนละหนึ่งครั้งก็ได้

(5) จัดให้มีการกำจัดสัตว์หรือแมลงที่เป็นพาหะนำโรครภายในบริเวณตลาดอย่างน้อย เดือนละหนึ่งครั้ง

(7) ดูแลแฉงจำหน่ยอาหารประเภทเนื้อสัตว์ชำแหละมิให้ปล่อยน้ำหรือของเหลว ไหลจากแฉงลงสู่พื้นตลาด และจัดให้มีทางระบายน้ำหรือของเหลวลงสู่ทางระบายน้ำหลักของตลาด

ข้อ 22 ผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดประเภทที่ 2 ต้องรับผิดชอบดูแลเกี่ยวกับการบำรุงรักษา ตลาดและการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยภายในตลาดให้ถูกสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

(1) จัดให้มีการเก็บกวาดมูลฝอยบริเวณตลาด และดูแลความสะอาดของตระแกรง คักมูลฝอย รวมทั้งกรณีที่มีบ่อคักไขมัน บ่อคักน้ำเสย และทางระบายน้ำ มิให้มกกลิ่นเหม็นเป็นประจำทุกวัน และดูแลที่เก็บรวบรวมหรือที่รองรับมูลฝอยให้ถูกสุขลักษณะเสมอ

(2) ดูแลห้องส้วม ที่ปัสสาวะ และอ่างล้างมือ ให้อยู่ในสภาพที่สะอาด ใ้การได้ดี และเปิดให้ใช้ตลอดเวลาที่เปิดตลาด

(3) จัดให้มีการล้างทำความสะอาดเป็นประจำทุกวัน โดยเฉพาะแฉงจำหน่ย อาหารสด และแฉงจำหน่ยอาหารประเภทเนื้อสัตว์ชำแหละ ในกรณีที่มีการระบาดของโรคติดต่อให้ดำเนินการ ล้างตลาดตามหลักการสุขาภิบาล ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขแจ้งให้ ปฏิบัติ

(4) จัดให้มีการป้องกันมิให้น้ำหรือของเหลวไหลจากแฉงจำหน่ยอาหารประเภท เนื้อสัตว์ชำแหละลงสู่พื้นตลาด

ข้อ 23 เพื่อประโยชน์ในการป้องกันเหตุรำคาญ มลพิษที่เป็นอันตราย หรือ การระบาดของ โรคติดต่อ ผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดประเภทที่ 1 หรือตลาดประเภทที่ 2 ต้องไม่กระทำการและต้อง ควบคุมดูแลมิให้ผู้ใดกระทำการ ดังต่อไปนี้

- (1) จำหน่ายอาหารที่ไม่สะอาดหรือไม่ปลอดภัยตามกฎหมายว่าด้วยอาหารในตลาด
- (2) นำสัตว์ทุกชนิดเข้าไปในตลาด เว้นแต่สัตว์ที่นำไปขังไว้ในที่ขังสัตว์เพื่อจำหน่าย
- (3) นำหรือชันเหาะสัตว์ใหญ่ เช่น โคน กระบือ แพะ แกะ หรือสุกร ในตลาด รวมทั้งนำหรือชันเหาะสัตว์ปีกในกรณีที่เกิดการระบาดของโรคไข้หวัดใหญ่ที่ติดต่อมาจากสัตว์ในเขตท้องที่นั้น
- (4) สะสมหรือหมักหมมสิ่งหนึ่งสิ่งใดในตลาด จนทำให้สถานที่สกปรก รกรุงรัง เป็นเหตุรำคาญ เกิดมลพิษที่เป็นอันตราย หรือเป็นที่เพาะพันธุ์สัตว์หรือแมลงที่เป็นพาหะนำโรค
- (5) ถ่ายเทหรือทิ้งมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูลในที่อื่นใด นอกจากที่ซึ่งจัดไว้สำหรับรองรับมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูล
- (6) ทำให้น้ำใช้ในตลาดเกิดความสกปรกจนเป็นเหตุให้เป็นหรืออาจเป็นอันตราย

ต่อสุขภาพ

- (7) ก่อหรือจุดไฟไว้ในลักษณะซึ่งอาจเป็นที่เกิดควันหรือเกิดอันตรายแก่ผู้อื่น
- (8) ใช้ตลาดเป็นที่พักอาศัยหรือเป็นที่พักค้างคืน
- (9) กระทำการอื่นใดที่อาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญ มลพิษที่เป็นอันตราย หรือการระบาดของโรคติดต่อ เช่น เติงคัง แสงกระพริบ ความสั่นสะเทือน หรือมีกลิ่นเหม็น

ข้อ 24 ผู้ขายและผู้ช่วยขายของในตลาดต้องปฏิบัติและให้ความร่วมมือกับผู้รับใบอนุญาต จัดตั้งตลาด เจ้าพนักงานท้องถิ่น และเจ้าพนักงานสาธารณสุข ในเรื่องดังต่อไปนี้

- (1) การจัดระเบียบและกฎเกณฑ์ในการรักษาความสะอาดของตลาด
- (2) การจัดหมวดหมู่สินค้า
- (3) การดูแลความสะอาดแผงจำหน่ายสินค้าของตน
- (4) การรวบรวมมูลฝอยลงในภาชนะรองรับที่เหมาะสม
- (5) การล้างตลาด
- (6) การเข้ารับการฝึกอบรมด้านสุขาภิบาลอาหารและอื่นๆ ตามหลักเกณฑ์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด โดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข
- (7) การตรวจสอบสุขภาพตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด โดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

สาธารณสุข

ข้อ 25 ผู้ขายและผู้ช่วยขายของในตลาดต้องปฏิบัติเกี่ยวกับสินค้าและแผงจำหน่ายสินค้า ดังต่อไปนี้

- (1) ให้วางสินค้าบนแผงจำหน่ายสินค้าหรือขอบเขตที่กำหนด โดยห้ามวางสินค้า แผงจำหน่ายสินค้าหรือขอบเขตที่กำหนด และห้ามวางสินค้าสูงจนอาจเกิดอันตรายหรือส่งผลกระทบต่อระบบการระบายอากาศ และแสงสว่าง ทั้งนี้ ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(2) ห้ามวางสินค้า...

- (2) ห้ามวางสินค้าประเภทวัตถุอันตรายปะปนกับสินค้าประเภทอาหาร
- (3) ให้วางสินค้าประเภทอาหาร เครื่องดื่ม และภาชนะอุปกรณ์ในขอบเขตที่กำหนด โดยสูงจากพื้นตลาด ไม่น้อยกว่า 60 เซนติเมตร
- (4) ห้ามเก็บสินค้าประเภทอาหาร ไว้ได้แหว่งจำหน่ายสินค้า เว้นแต่อาหารในภาชนะบรรจุที่ปิดสนิทตามกฎหมายว่าด้วยอาหาร หรืออาหารที่มีการป้องกันสัตว์หรือแมลงที่เป็นพาหะนำโรค
- (5) ไม่ให้แสงหรือวัตถุอื่นใดที่ทำให้ผู้บริโภคมองเห็นอาหารต่างไปจากสภาพที่เป็นจริง
- (6) ห้ามต่อเติมแหว่งจำหน่ายสินค้า เว้นแต่จะ ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น โดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ 26 ผู้ขายและผู้ช่วยขายของในตลาดต้องมีสุขอนามัยส่วนบุคคล ดังต่อไปนี้

- (1) มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง ไม่เป็นโรคติดต่อ ไม่เป็นโรคที่ส่งคนรังเกียจ หรือไม่เป็นพาหะนำโรคติดต่อ เช่น อหิวาตกโรค ไข้รากสาดน้อย บิด ไข้สุกใส หัด คางทูม วัณโรคในระยะอันตราย โรคเรื้อนในระยะติดต่อหรือในระยะที่ปรากฏอาการเป็นที่รังเกียจแก่สังคม โรคผิวหนังที่นำรังเกียจ ไวรัสตับอักเสบชนิดเอ ไข้หวัดใหญ่รวมถึงไข้หวัดใหญ่ที่ติดต่อมาจากสัตว์ และโรคตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด โดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข
- (2) ในระหว่างขายสินค้าต้องแต่งกายสุภาพ สะอาด เรียบร้อย หรือตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด โดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข
- (3) ในระหว่างขายสินค้าประเภทอาหารต้องปฏิบัติตามหลักสุขอนามัยส่วนบุคคล เช่น ไม่ไอหรือจามรดอาหาร ไม่ใช้มือหยิบจับอาหารที่พร้อมรับประทานโดยตรง ล้างมือให้สะอาด ก่อนหยิบหรือจับอาหาร ไม่สูบบุหรี่หรือดื่มสุรา ทั้งนี้ ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด โดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ 27 ผู้ขายและผู้ช่วยขายของในตลาดต้องปฏิบัติให้ถูกสุขลักษณะในการจำหน่าย ทำ ประกอบ ปู่ง เก็บหรือสะสมอาหาร และการรักษาความสะอาดของภาชนะ น้ำใช้และของใช้ต่างๆ ดังต่อไปนี้

- (1) อาหารที่ขายต้องสะอาด และปลอดภัยตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยอาหาร
- (2) อาหารสดเฉพาะสัตว์ เนื้อสัตว์ และอาหารทะเลต้องเก็บรักษาในอุณหภูมิไม่เกิน 5 องศาเซลเซียส ในตู้เย็นหรือแช่น้ำแข็งตลอดระยะเวลาการเก็บ
- (3) การจำหน่ายอาหารประเภทปู่งสำเร็จต้องใช้เครื่องใช้ ภาชนะที่สะอาด และต้องมีอุปกรณ์ปิดอาหารเพื่อป้องกันการปนเปื้อน และรักษาอุปกรณ์ปิดอาหารนั้นให้สะอาดและใช้การได้ดีอยู่เสมอ

(4) ในกรณีที่เป็นแผงจำหน่ายอาหาร ซึ่งมีการทำ ประกอบ และปรุงอาหาร ต้องจัดสถานที่ไว้เป็นสัดส่วนโดยเฉพาะเพื่อการนั้นและต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามหลักการสุขาภิบาลอาหาร

(5) เครื่องมือ เครื่องใช้ และภาชนะอุปกรณ์ที่ใช้ เช่น เหยียง เครื่องชูละพริ้ว จาน ชาม ช้อนและส้อม ตะเกียบ และแก้วน้ำ ต้องสะอาดและปลอดภัย มีการล้างทำความสะอาดและจัดเก็บที่ถูกต้อง

ข้อ 28 ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้จัดตั้งตลาด ต้องยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบที่กำหนดท้ายเทศบัญญัตินี้ พร้อมด้วยรูปถ่ายหน้าตรงครึ่งตัว ไม่สวมหมวก ไม่สวมแว่นตาคำ ขนาด 1x1 นิ้ว จำนวน 2 รูป และแผนผังแบบก่อสร้าง รายการปลูกสร้างในสถานที่ที่จะจัดตั้งตลาด และเอกสารหลักฐานอื่นที่เทศบาลตำบลสมเด็จกำหนด

ข้อ 29 เมื่อได้รับคำขอใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้อง หรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์วิธีการหรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อ 28 ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความ ไม่ถูกต้อง หรือความ ไม่สมบูรณ์นั้นทั้งหมด และแจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกันและในกรณีจำเป็นที่ต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาต ก็ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับคำขอ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะดำเนินการออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่ง ไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผล ให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับคำขอ ซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องและหลักฐานครบถ้วนแล้ว

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น ไม่อาจออกใบอนุญาต หรือยังไม่อาจมีคำสั่ง ไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง สามารถขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละ ไม่เกินสิบห้าวัน โดยจะมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนถึงกำหนดเวลาคงวรรคสอง หรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ 30 ใบอนุญาตที่ออกให้ตามเทศบัญญัตินี้ ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลสมเด็จ

การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเมื่อค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่ง ไม่ต่ออายุใบอนุญาต

การพิจารณาคำขอต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อ 29

ข้อ 31 การขออนุญาต เปลี่ยนแปลง ขยาย หรือลดสถานที่หรือบริเวณที่ใช้เป็นตลาดภายหลัง จากที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น ได้ออกใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดตามข้อ 29 วรรคสองแล้ว ต้องยื่นคำขอตามแบบที่กำหนดท้ายเทศบัญญัตินี้ พร้อมด้วยแผนผังแบบก่อสร้างและรายการปลูกสร้างที่จะเปลี่ยนแปลง ขยาย หรือลดสถานที่หรือบริเวณที่ใช้เป็นตลาดต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

การพิจารณาอนุญาตให้อนุโลมตามข้อ 29

ข้อ 32 ผู้ได้รับใบอนุญาต...

ข้อ 32 ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อ 29 และผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตตามข้อ 30 จะต้องชำระค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามอัตราที่กำหนดท้ายเทศบัญญัตินี้ ในวันมารับใบอนุญาตหรือวันที่ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต แล้วแต่กรณี

หากผู้ได้รับใบอนุญาตรายใดไม่ชำระค่าธรรมเนียมตามกำหนดเวลาในวรรคหนึ่งจะต้องชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละสิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินการก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไปตามที่กำหนดไว้ในเทศบัญญัติ

ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ยื่นเหตุการดำเนินการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ 33 ผู้ได้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ 34 เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตประสงค์จะเลิกกิจการหรือโอนการดำเนินการให้แก่บุคคลอื่น ให้ยื่นคำร้องบอกเลิกกิจการหรือ โอนการดำเนินการต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 35 ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบที่กำหนดท้ายเทศบัญญัตินี้ เพื่อขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด แล้วแต่กรณี พร้อมหลักฐานดังต่อไปนี้

- (1) เอกสารแจ้งความต่อสถานีตำรวจ กรณีสูญหายหรือถูกทำลายหรือ
- (2) ใบอนุญาตเดิมกรณีชำรุดในสาระสำคัญ

ข้อ 36 การออกใบแทนใบอนุญาตให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขดังนี้

- (1) ใบแทนใบอนุญาตให้ประทับตราสีแดงคำว่า “ใบแทน” กำกับไว้และให้มีวัน เดือน ปี ที่ออกใบแทน พร้อมทั้งลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นในใบแทนและต้นขั้วใบแทน
- (2) บันทึกลับด้านหลังต้นขั้วใบอนุญาตเดิม ระบุสาเหตุการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญของใบอนุญาตเดิมแล้วแต่กรณี และเล่มที่ เลขที่ ปี พ.ศ. ของใบแทนใบอนุญาต

ใบแทนใบอนุญาต ให้ใช้ได้เท่ากับเวลาที่เหลือของอายุใบอนุญาตเดิม

ข้อ 37 เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และเทศบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข และผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจดังต่อไปนี้

- (1) มีหนังสือเรียกบุคคลใดๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือหรือให้ส่งเอกสารหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา
- (2) เข้าไปในอาคารหรือสถานที่ใดๆ ในวาระระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึง

พระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามเทศบัญญัติหรือตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ในการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่นั้น

(3) แนะนำให้ผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไขในใบอนุญาตหรือตามเทศบัญญัติหรือตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

(4) ชี้คหรืออาชั้สิ่งของใดๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีหรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีจำเป็น

(5) เก็บหรือนำสินค้าหรือสิ่งของใดๆ ที่สงสัยว่าจะไม่ถูกต้องลักษณะหรือจะก่อให้เกิดเหตุรำคาญจากอาคาร หรือสถานที่ใดๆ เป็นปริมาณตามสมควร เพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบความจำเป็นได้โดยไม่ต้องชำระราคา หรือชดเชยราคา

ข้อ 38 ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 หรือประกาศ หรือกฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการดำเนินกิจการตลาด ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตแก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และถ้าผู้ได้รับใบอนุญาตไม่แก้ไข หรือถ้าการดำเนินกิจการนั้น จะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่น จะสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินการไว้ทันทีเป็นการชั่วคราว จนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดระยะเวลาที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งไว้ตามสมควรแต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เว้นแต่เป็นกรณีที่มีคำสั่งให้หยุดดำเนินการทันที

ข้อ 39 ในกรณีที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขตรวจพบเหตุที่ไม่ถูกต้อง หรือมีการกระทำใดๆ ที่ฝ่าฝืนต่อพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขแจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไปโดยไม่ต้องชักช้า

ในกรณีที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่าเหตุตามวรรคหนึ่งจะมีผลกระทบต่อสาธารณะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน หรือจะเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนเป็นส่วนรวม ซึ่งสมควรจะดำเนินการแก้ไขโดยเร่งด่วน ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้กระทำการไม่ถูกต้องหรือฝ่าฝืนดังกล่าวแก้ไข หรือระงับเหตุนั้น หรือดำเนินการใดๆ เพื่อแก้ไขหรือระงับเหตุนั้นได้ตามสมควรแล้วแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ

ข้อ 40 ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ได้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 หรือกฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 หรือตามเทศบัญญัติ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาต เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควร แต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

/ข้อ 41 เจ้าพนักงานท้องถิ่น...

ข้อ 41 เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต เมื่อปรากฏว่าผู้ได้รับ
ใบอนุญาต

(1) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องสั่งพักใช้
ใบอนุญาตอีก

(2) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข
พ.ศ. 2535 หรือตามเทศบัญญัตินี้

(3) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535
หรือ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 หรือตามเทศบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่
ระบุไว้ในใบอนุญาตและการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของ
ประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ 42 คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามข้อ 38 คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามข้อ 40 และคำสั่ง
เพิกถอนใบอนุญาตตามข้อ 41 ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาต
หรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับหรือให้ปิดคำสั่ง
นั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักที่ทำการงานของผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับ
ใบอนุญาตนั้นได้ทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึงหรือวันปิดคำสั่ง แล้วแต่กรณี

ข้อ 43 ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปี
นับแต่วันที่ถูกลงสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ 44 ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่งตามข้อ 32 วรรคสาม ข้อ 38 หรือเพิกถอน
ใบอนุญาตตามข้อ 41 หรือในกรณีที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีคำสั่งตามข้อ 39 วรรคสอง ถ้าผู้ที่ได้รับคำสั่ง
ไม่พอใจคำสั่งดังกล่าว ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขภายในสามสิบวันนับแต่
วันที่ทราบคำสั่ง

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งไม่เป็นเหตุทุเลาการบังคับตามคำสั่ง เว้นแต่รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงสาธารณสุขจะเห็นสมควรให้มีการทุเลาการบังคับตามคำสั่งไว้ชั่วคราว

คำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้เป็นที่สุด

ข้อ 45 ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัติข้อ 5 มีความผิดและต้องระวางโทษตามมาตรา 71
แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 46 ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัติ ข้อ 7 ข้อ 8 ข้อ 9 ข้อ 10 ข้อ 11 ข้อ 12 ข้อ 13 ข้อ 14 ข้อ 15
ข้อ 16 ข้อ 17 ข้อ 21 และข้อ 22 มีความผิดและต้องระวางโทษตามมาตรา 73 วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัติข้อ 19 ข้อ 20 มีความผิดและต้องระวางโทษตามมาตรา 73 วรรคสอง
แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

/ข้อ 47 ผู้ใดไม่ปฏิบัติ...

ข้อ 47 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัติ ข้อ 24 ข้อ 25 ข้อ 26 และข้อ 27 มีความผิด
และต้องระวางโทษตามมาตรา 78 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 48 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกหรือไม่ยอมแจ้งข้อเท็จจริงหรือไม่ส่งเอกสารหรือ
หลักฐาน หรือขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงาน
สาธารณสุข หรือผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามเทศบัญญัติข้อ 37 มีความผิดและต้องระวาง
โทษตามมาตรา 79 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 49 ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดดำเนินการในระหว่างที่มีคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้หยุด
ดำเนินการ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามเทศบัญญัติข้อ 38 หรือ ข้อ 32 วรรคสาม
โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร มีความผิดและต้องระวางโทษตามมาตรา 80 แห่งพระราชบัญญัติการ
สาธารณสุข พ.ศ. 2535

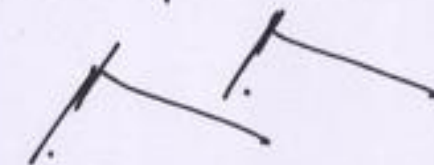
ข้อ 50 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณสุข ตามเทศบัญญัติข้อ 39 วรรคสอง
โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควรหรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ ของเจ้าพนักงานสาธารณสุข มีความผิด
และต้องระวางโทษตามมาตรา 81 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 51 ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัติข้อ 33 หรือ ข้อ 35 มีความผิดและต้องระวางโทษ
ตามมาตรา 83 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 52 ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดดำเนินการในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต มีความผิดและต้อง
ระวางโทษตามมาตรา 84 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 53 ให้นายกเทศมนตรีตำบลสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้และให้มีอำนาจ
ออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 17 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2551

(นายชวลิต ธนิกฤต)

นายกเทศมนตรีตำบลสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช

- เห็นชอบ

(นายสมพงษ์ ศรีสมบัติ)

นายกเทศมนตรีตำบล (เจ้าพนักงานปกครอง 7) รักษาการแทน

นายกเทศมนตรี

11 มิ.ย. 2551